

פ ר ר ט ר ק ו ל מ ס . 196
מישיבת ועדת השירותים הציבוריים שהתקיימה
ביום ה', א' ניסן תשל"ו (1.4.76) בשעה 12.50
בתל-אביב

נ כ ח ר :

חברי הועדה:

ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
פ. גז
א. גיבלבר
ה. זיידל
מ. חריש
ח. שמעוני

מוזמנים:

א. וולף - משרד הבריאות
ת. שנחסוביץ - משרד המטפטים
ד. לוין - הביטוח הלאומי
פ. כהן - הביטוח הלאומי

מזכירת הועדה:

ש. כרם

רשמה:

ט. קושלר

סדר היום:

חוק ביטוח בריאות תשל"ה-1975

הי"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.
אנחנו דנים בסעיף 59. החלטנו לשמוע שני גורמים בקשר לדמי ביטוח של בני-גימלאות.

ה. זיידל:

אני מציע שהסעיף ייקרא "דמי ביטוח למקבלי גימלה" ולא "בני גימלאות".

מ. כהן:

יש שמונה קבוצות של מבוטחים המסתייכות לסוג זה. קבוצה ראשונה מקבלת קיצבת זיקנה, אלה שמקבלים בגיל 70 וממשיכים לעבוד כעובדים שכירים ואז ביטוח בריאות ישולם על ידי המעביד ולכן להם המוסד לביטוח לאומי לא ינכה מגימלתם את דמי הביטוח.

יש עובדים שכירים בני 65-70 שעובדים עבודה חלקית ומותר להם להרויח 980 לירות בחדש. דמי הביטוח ישולמו באמצעות המעביד.

קבוצה שלישית הם עובדים עצמאיים, כמו שכירים, ברגע שממשיכים לעבוד, ישלמו ביטוח בעצמם מהכנסותיהם כמו עובד שכיר שהמעביד מנכה ממנו.

עצמאי מעל גיל 70 ממשיך לעבוד, חייב דמי ביטוח לענף נפגעי עבודה. לכן הוא ממשיך לשלם לביטוח זה וגם דמי ביטוח בריאות.

לגבי פנסיונרים, אנשים שחדלו לעבוד יש מספר קבוצות. פנסיונר שמקבל קיצבה הן מקרנות הפנסיה או החשב הכללי, להם ינוכו דמי ביטוח לאומי מהפנסיה ולא מקיצבת הביטוח הלאומי. יש אנשים אחרים שאינם עובדים ואין להם פנסיה אבל יש להם הכנסות פרוכוס, הם יצטרכו להמשיך לשלם בעצמם דמי ביטוח לאומי.

הקבוצה שאין לה כל הכנסה ומקבלת מביטוח לאומי השבה סוציאלית, הקבוצה הזאת, המוסד ישלם עבורם דמי ביטוח בריאות וינכה מהם חלק קטן מדמי הביטוח. המחשבה, שהביטוח הלאומי ישלם עבורם דמי ביטוח והמוסד יספוג חלק בעצמו וחלק אחר וקטן ינכה מהם.

אותם אנשים שאינם חברי קופת חולים ואין להם ביטוח בקופת חולים, יש להם ביטוח אמבולטורי על חשבון המוסד, משלמת עבורם גם רשות מקומית, דוהם מנכים חמש לירות - הכוונה להמשיך בכך להבא.

כל מה שאמרתי הן מגמות המוסד בעקבות החלת חוק ביטוח בריאות. כלומר, אלה התקנות שהמוסד מתכוון לתקן.

מ. כהן: יש עוד שתי קבוצות שמקבלות באמצעות המוסד

קיצבאות אבל לא על חשבון המוסד אלא לפי סעיף 200, כלומר עולים חדשים שמגיעים ארצה אחרי גיל 60 ולא זכאים על פי חוק ביטוח לאומי לקבלת קיצבה. המחשבה לגבי אותה קבוצה היא אותה מחשבה כמו לאלה שמקבלים לפי חוק ביטוח לאומי.

נשים שמקבלות קיצבת שאירים, כיניהן יש מספר קבוצות. נשים שעובדות שכירות - כמו אותם אנשים שמקבלים קיצבת זיקנה, והן תשלמנה באמצעות המעביד. עצמאיות תשלמנה כמו עצמאיים. נשים בלי הכנסה, דמי ביטוח בריאות ישולמו על ידי המוסד וחלקם ינוכה מהן.

ה. זיידל:

פי שמקבל קיצבת זיקנה בלבד, פירוש הדבר שיש לו הכנסה נוספת. אתה אומר שבהכנסה נוספת הוא מסלם בעצמו את דמי הביטוח. מי שיש לו גנטיה סקרנות הפנטיה, הגסתורות ולא ביטוח לאומי מסלם. הוא מקבל את כל קיצבת הזיקנה. פפי שיש לו קיצבת זיקנה פלוס השבה סוציאלית, יורידו ממנו חלק מהקיצבה. יש מקרה שלישי שלא הזכרת, שהמוסד מסלם עבור הרישוי של חלק אנשים שיש להם רק קיצבת זיקנה. הסעד מסלם לקופת חולים. אני מציע שנשאיר אתהסעד גם בסעיף זה. הסיפא של הסעיף הזה בכלל לא ברורה. נאמר "יסלם המוסד מכספו...". על איזה סוג זה מדבר? אני בעד שיחרור חלק מהגימלאים בכלל מהביטוח.

ל. דיציאן:

עד עכשיו, גימלאות אינן ניתנות לא לעיקול ולא לשום דבר אחר. כאן יוצרים תקדים שלפי חוק מורידים מהגימלא סכום מסויים, שאיננו יודעים היום כמה הוא, וזאת ראשי לעשות שר העבודה בהתייעצות עם שר הבריאות והאוצר. על ידי כך, באופן פתאומי אפשר לקבוע שבמקום שהאדם יקבל 359 לירות גימלא, הוא יקבל 250 לירות. יש ענף, האיש ביטח את עצמו ביטוח זיקנה, הוא שילם, ואינו מקבל סכום כל כך גדול. מקוזים עכשיו 56 לירות, ובשביל ביטוח בריאות יקזזו עוד. איפה האיס? אמנם, יש לו ביטוח בריאות, אבל האם יש לו גם פמה לחיות? אני מציע למחוק את הסעיף.

היו"ר ח. גרוסמן:

איך יגבו פאלה שמקבלים גימלאות? אם אתה מוחק את הסעיף, יגבו מהם כמו טכל אחד אחד. אם אתה רוצה לומר שיש מקבלי גימלא שמהם לא צריך לגבות דמי ביטוח בריאות, תציע זאת.

ל. דיציאן:

שאיך לקזז מהם בצורה כזאת. אני נגד קיזוז אוטומטי.

היו"ר ח. גרוסמן:

פחיקת הסעיף אומרת שיש לגבות מכולם. הסעיף בא לתת אפשרות שתהיה אוכלוסיה שבעדה מישהו אחר ישלם.

ל. דיציאן:

מקופו של סעיף כזה הוא בחוק ביטוח לאומי ולא כאן.

ה. זיידל:

הסעיף אינו ברור.

היו"ר ח. גרוסמן:

חבר-הכנסת דיציאן מציע שזה לא יהיה בחוק זה. איך אפשר לא להכניס זאת לחוק? לעניות דעתי לא יתכן שנשאיר לקונות. זה כמו שמכסים בחוק זה את תשלום דמי הביטוח לנזקקי סעד.

ח. שמעוני:

העצמאים מסלמים, גם אלה ישלמו. לפה לנכות מהקיצבה?

היו"ר ח. גרוסמן:

הכוונה להכניס לחוק פרינציפ, שמקבלי קיצבות שאין להם הכנסות אחרות, הביטוח הלאומי יוכל לשלם בעדם, וייקבעו כללים שלפיהם הביטוח הלאומי יתחשבן לטובת מקבל הקיצבה. אולי זה לא מנוסח באופן ברור.

א. גיבלבר:

אני מבין שהכוונה היא שמאלה שאין להם הכנסות אחרות, הביטוח הלאומי ישלם עבורם את דמי הביטוח, אבל גם הם ישתתפו.

פ. כהן:

כן. נאמר "ירשאי הוא לקבוע כי דמי הביטוח של סוג מסויים של מבוטחים כאלה, ישלם המוסד...". שפה הלכנו בדרך של רשאי, שהם בכלל לא ישלמו.

א. גיבלבר:

לאחר ההסבר שסמענו, לא יהיה סוג כזה, כי גם מהם יגבו השתתפות. אני חושב שצריך לכתוב, שמקבל קיצבה שאין לו הכנסה אחרת, המוסד משלם עבורו.

ח. שמעוני:

מה שכתוב כאן משיל חובה לנכות חלק מדמי הגימלה מהגמלאים. הדבר הודאי הוא שינכו מהקיצבה. צודק חקר-הכנסת דיציאן באמרו שאין לערבב את ההשגות הזאת. ירצה, יילך ויבקש שינכו מגימלתו, ירצה, יילך לסלם בעצמו. כמו עצמאי שהולך ומשלם את מסיו. אסור לתת לביטוח הלאומי אפשרות להסדיר חובות של האזרח עלידי הקיצבה. יכול להיות שהביטוח הלאומי ימצא הדרך שהוא יוסיף לגימלה וינכה. אבל כמות שהוא, הדבר הודאי הוא שהוא ינכה קודם כל מקיצבתו, וספק אם יוסיף עליה.

י. בארי:

אותי לא מטרידות השאלות שמטרידות את חברי הכנסת דיציאן ושמעוני. הסמכות של המוסד מבחינה טכנית לנכות את דמי הביטוח בעבור ביטוח כריאות ולהעביר אותם, מקבילה לסמכותו של מעביד לנכות את דמי הביטוח משכרו של עובד. הסעיף הזה אינו מחייב מאופה, אלא מקנה סיקול דעת מוחלט לשר. ירצה - יקבע קטיגוריה כזאת; ירצה - יקבע קטיגוריה אחרת; ירצה - יעשה אבחנה בין קבוצות של פבוטחים. על כך התריע פעם קודמת חבר הכנסת חריש. השאלה היא, האם אנחנו צריכים להעניק סיקול דעת רחב כזה לשר, האם איננו צריכים לקבוע קריטריונים כיצד לעשות זאת. סעיף זה נותן לשר העבודה סיקול דעת מוחלט. קודם כל נשמע מה הכוונה, יהיו כללים או לא יהיו. אחר כך פחלישים את את העקרונות האלה מעגנים בחוק הזה.

א. גיבלבר:

אני מציע שייאמר בפשטות, שמי שאין לו הכנסה אחרת, המוסד משלם עבורו.

הי"ר ח. גרוסמן:

יכול להיות שצריך לומר לא "רשאי לקבוע" אלא "יקבע כללים" וזאת ב אישור ועדת כנסת. שנית, שייאמר במפורש, שסוג פסויים יהיה מסוחרר והבטוח הלאומי ישלם עבורם.

ט. שימני:

הבעיה עקרונית, האם הפבוטחים האלה יקבלו שיחרור או שהשר יקבע איזה סוג כן ואיזה לא. יש נטייה לסכם, שכל מי שמקבל קיצבת זיקנה או שאירים ואין לו הכנסה אחרת, ישוחרר מכל תשלום. האם אנחנו יכולים ללהחליט שהמוסד לביטוח לאומי ישלם או לא ישלם? אנחנו דנים בחוק ביטוח כריאות ולא בחוק ביטוח לאומי. מי ישלם, זה לא ענינו. כאשר נגיע למסקנה שמסחררים את הסוג הזה, תהיה בעיה - מי ישלם עבורם. אם ייקבע שיש מסחררים, תהיה בעיה אם פותר לביטוח הלאומי לנכות או לא. אינני חושב שבכווננו להטיל על הביטוח הלאומי חובת תשלום.

הי"ר ח. גרוסמן:

אם כך, אי-אפשר להטיל על הסעד לשלם עבור מקרי סעד. חשוב מאוד שהדבר

ייקבע בחוק.

ל. דיציאן:

לגבי אלה שמקבלים הטבה סוציאלית, לאוצר יש רשות לומר שהוא מקוז. על כך אין לי טענות. המצב שונה לגמרי במקום שהמוסד לא משלם אגורה שחוקה אחת אלא לפי כללי ביטוח ציבורי הדדי. כאשר מקבלים דבר שלא מגיע לפי החוק אלא לפי הסכם בין הביטוח הלאומי האוצר, שם יש אפשרות שהאוצר יאמר ספחיום והלאה הוא נותן פחות. אבל פה שמקבלים לפי החוק חפשי מכל עיקול והעברה.

כ. חריש:
מהכתוב יוצא שהשר רשאי להפלות בין שני סוגי פבוטחים, באותם תנאים.

ת. פנחסוביץ:
בתאוריה זה יכול להיות.

פ. חריש:
בפעם קודם הוסבר שכאשר מדובר על שני סוגים, זה יכול להיות שוני במקור ההכנסה ולא במצב הכלכלי.

ד. לוי:
הערת חבר-מכנסת שמעוני אינה מסרת את האינטרסים של הציבור הזה. אם לא נטיל את חובת התשלום על המוסד, אל נשכח שמדובר בציבור שזקוק מאד לשירות הבריאות, ואז החובה תחול על הציבור הזה עצמו. אם לא ישלמו, יהיה פיגור ובענין זה יש הוראות פפורשות ויצטרכו לשאת בתוצאת. יכול להיות ויכוח האם המבוטח צריך לשלם חלק, ופי צריך לשלם את היתר, והאם צריך להיות מי שפטר בכלל. בפידה שיוצאים מהנחה שיש חובת תשלום, יכול להתעורר הויכוח הזה. זו גם הקלה על ציבור זה. כי אחרת ציבור הזקנים יצטרך ללכת בעצמו, לעמוד בתור וכן הלאה. מה משנה כיצד מתווספים הכספים?

לגבי הנקודה השניה, "ינכה המוסד מקיציבתם". הוספנו בישיבה הקודמת "כולם או מקצתם". יתכן שיהיו סוגים שיצטרכו לפטור אותם לגמרי. נשאלת שאלה, האם זה ענין של הגדרת הדברים במסגרת החוק או שזה צריך להיות בסמכות השרים. גם כאן הוספנו את אישור ועדת הסירותים של הכנסת. נראה לי שתיעשה שגיאה אם ייקבעו קריטריונים בוקסים לגבי מי שאין לו הכנסה. כאן יש צורך בגמישות. על ידי אישור ועדת הסירותים של הכנסת, ניתנת ערובה שלגוף ה מחוקק תהיה ביקורת מלאה על כל הדברים הנוגעים לאותם פטורים, פלאים או חלקיים.

הפושג "סוג מסויים" מחייב אולי שייאמר שהדבר יהיה לפי מבחנים וכללים שייקבעו. צריך להיאמר שצריכים להיות איזשהם כללים מבחנים לגבי אותו סוג. פדוע זה מופיע בחוק זה ולא בחוק ביטוח לאומי? צדי המחוקק חופשיות לגמרי. נראה לי שכל החומר הנוגע לנושא צריך להיות מרוכז באותו חוק. אני יכול להפנות אתכם לעשרות חוקים שהמוסד מופיע שם ויש לכך השלכות לגבי חוק הביטוח הלאומי. לכל היותר יש כאן שאלה של אסטטיקה ולא לצד הבסיסי.

ל. דיציאן:
אם מדובר בחוק נכות, יש ענף נכות בביטוח הלאומי. שום חוק אינו מטיל חובה על הביטוח הלאומי אם אין ענף שנוגע לענין.

י. בארי:
מה המצב אם שר העבודה אינו מסתמס בסיקול דעתו?

ד. לוי:
יש חוק סירות טילואים תגפולים שהתשלום לפיו נעשה דרך הביטוח הלאומי.

א. וולף:
אני חושב ששני תיקונים בנוסח החוק עשויים לענות על חלק מהשאלות. ראשית, במקום "רשאי לקבוע" ייאמר "יקבע". בסיפא, פירושו שיקבע את הסוג שעבורם הביטוח לאומי, בנוסף לגימלא, ישלם גם את דמי הביטוח. הכנסת אישור ועדת הסירותים מפיג את החשש שנותר לאחר כל זה. השר צריך לקבוע סוגים מהם גובים הכל, סוגים מהם גובים חלק וסוגים מהם לא גובים כלל, לא פנכים. כל שלושת הפכלולים האלה חייבים באישור ועדת הסירותים של הכנסת.

י. בארי:

נניח שנשאר הנוסח המוצע בחוברת הכחולה והשר אינו מפעיל את סמכותו לגבי הסעיף. הביטוח הלאומי מעביר גיפלאות בשלמותן, והמבוטח חייב ללכת ולשלם בעצמו.

היור' ח. גרוסמן:

יש מבוטחים שמקבלים זאת בחוק. למה צריך להוריד לכם? כמה מעמדם שונה ממי שמקבל את הגימלה? מהיום והלאה הוא לא משלם. משלמים בעדו. עד היום היה אדון לעצמו. עד נקודה זו אפשר להפיס את הדעת.

ל. דיציאן:

אני חושש מדבר עקרוני אחד. כרגע שפוטחים את הדרך לכך שמהסכום הזה אפשר להוריד למטרה כלשהי, סחר איננו יודע למה יורידו. מהקיצבה אין לנכות לשום מטרה. מהסכום סוציאלי - אפשר. אני בעד זה שגם כאן לא יורידו. אבל כאן יש הצדקה מסויימת שאותו גוף שנותן לפנים מסורתהדין, יאמר שהוא מנכה מסו.

ה. זיידל:

אם הולכים לחוק ביטוח בריאות שיהיה מנוסט על דמי ביטוח, אנחנו צריכים לקבוע שני דברים. ראשית, כל אדם משלם את דמי הביטוח. אין לו כסף - נשלם לו בדרך אחרת. צריך לקבוע עקרונות, שכל אחד משלם. אם חסר לו, הביטוח הלאומי יתן לו קיצבה יותר גדולה, אבל הוא חייב לשלם. אנחנו רוצים להבטיח לסוג מסויים של גיפלאים שהביטוח הלאומי משלם עבורם, כמו שהסעד משלם עבור נזקקי סעד.

פ. סיינמן:

אני מסכים שיהיה כתוב שהמוסד ישלם נוסף לגיפלאים.

א. גילבר:

יש סתירה. חבר הכנסת דיציאן שוען שהביטוח הלאומי אינו חסד, כמו סעד. הסעד יכול לתת כך או כך, ואילו הביטוח הלאומי פועל לפי החוק. הובטח שאין לעקל מקיצבת הביטוח הלאומי, אם רוצים לחייב אדם להיות מבוטח בביטוח בריאות והוא שוען שאין לו סגין לשלם, אפשר לפנות לביטוח הלאומי ולומר: לטת כזה אתה משלם. האם יש לנו זכות לחייב את הביטוח הלאומי לשלם, כאשר זה לא נמצא בחוקיו? סגין יקח זאת? האוצר יכול לתת לו. אבל מקושתו אין לו אפשרות לתת. כל אחד מבטא את הסתירה הזאת בצורה אחרת.

פ. סיינמן:

לוי יכולנו לקבוע לאיזה סוג מנכים מהגיפלא ולאיזה סוג לא - לא היתה בעיה. יש כאן גם טובת האיש, שלא יצטרך להתרוצץ וכתוצאה מזה יזניח את המשלום. החשש הזה, שאם אתה נותן אפשרות לנכות או להוסיף עלול שר העבודה לומר שיש ביטוח לאומי ויש כמה לנכות, ויותר טוב לנכות ולא לשחרר.

היור' ח. גרוסמן:

זה באישור ועדת הסירותים של הכנסת.

י. בארי:

לפני שנחליט אני מציע שנשמע מפי שר העבודה או מנציגיהם המצדדים לפאחורי הסעיף הזה.

פ. כהן:

הכוונה שאותם שכירים או עצמאיים ישלמו בעצמם ולא יהיה ניכוי או קיזוז ולא המוסד ישלם עבורם. לכל מקבלי פנסיה ינוכה מהפנסיה ולא מקיצבת זיקנה. אותם עצמאיים שממשיכים לשלם דמי ביטוח גם אחרי גיל 65, ישלמו גם זאת בעצמם בלי ניכוי מהקיצבה. בשארות שתי קבוצות, אחת שקשה לה לשלם את דמי הביטוח. לגבי אנשים שמקבלים הסכה סוציאלי ואינם חברים בקופת חולים ומעוניינים לקבל שירות אמבולטורי, הם בוחרים להם קופת חולים והמוסד לביטוח לאומי משלם 30 לירות עבור כל אחד, ומנכה לו חמש לירות. המחשבה להסגיר פחות או יותר באותה שיטה.

ד. לוינ:

מבחינה משפטית נראה לי שאין שום פגם.
בחוק ביטוח לאומי תהיה התייחסות לאותו סעיף.

ל. דיציאן:

הביטוח הלאומי אינו יכול לשלם, אלא
מכספי האוצר.

ד. לוינ:

כתוב "מכספו הוא". אני רוצה להציע
בחוק ביטוח לאומי למצוא סעיף התקציב
סיימר על פי הוראות מפורשות, שבחוקים והוצאות של המוסד הובא
גם התשלום הזה. מבחינה משפטית שהורה אין כאן פגם מפורמלי.

ל. דיציאן:

בחוק ביטוח לאומי תצטרך לכתוב מאיזה
ענף זה יילקח.

ד. לוינ:

פאותו ענף שאליו מתיחסת הגימלה.
זו גימלה נקספת שהמוסד לוקח על עצמו.

היור' ח. גרוסמן:

"...אן הטבה סוציאלית באמצעות המוסד
לביטוח לאומי לפי סעיף 200, ינכה..."

ח. שמעוני:

את זה צריך למחוק. לפי ההסבר של מר לוינ,
את זה צריך למחוק.

ת. גולדברג:

~~הנציג הבכיר את הצד הממשלתי ולא נשמע כאילו
הוא מחק את היתר.~~

היור' ח. גרוסמן:

מי שמשיך לעבוד ומקבל קיצבה, זה לא חל
עליו. יש כאלה שאמנם יכולים לשלם, אבל
כדי להקל עליהם שלא יצטרכו ללכת לשלם, הביטוח הלאומי ינכה מהם.

ח. שמעוני:

צריך להיות כתוב "כהסכמתם".
לא לה שלא יוסיפו על הגימלה. לאלה שיוסיפו
על הגימלה, אין עלי שיענות שהמוסד יגבה.

היור' ח. גרוסמן:

על כך נצטרך להחליט. הקטיגוריה הסלישית
היא זו שהביטוח הלאומי ישלם עבורה.
כאן ייקבע, שבמקרה זה ישלם המוסד מכספו הוא בנוסף לגימלה.

היור' ח. גרוסמן:

או שרוצים להשאיר אפשרות שבאישור ועדת
הסירותים של הכנסת יקבע השר תקנות
שמסוג מסויים של מקבלי קיצבה ינכו מהקיצבה או את כל דמי הביטוח
או חלק, ואשר חלק שלא ינכו, הביטוח הלאומי צריך לשלם. זה לא כתוב.

פ. כהן:

אנחנו מציעים שיהיה כתוב כשורה הרביעית,
"כל דמי הביטוח כולם או מקצתם".

א. וולף:

אז יש קטיגוריה אחת שמשלמת את הכל, אבל
הם לא באים לשלם אלא פנכים מהם. קטיגוריה
שניה שבעדם משלם הביטוח הלאומי, או את הכל או חלק. הראשון לפי הסכמה.
השני לאו דווקא.

היור' ח. גרוסמן:

חברי הכנסת דיציאן שמפעולות ורוצים
להכניס את ענין ההסכמה. לכן יכולה
להיות קטיגוריה שחלק מהביטוח שלה ישלם הביטוח הלאומי. הציע מר כהן
שאת זה יעבירו לקטיגוריה הסופית, כי או את החלק או את הכל משלמים
בעדם. אפשר חלק לנכות להם.

ל. דיציאן:

אני מסכים.

א. וולף:

אנשים אלה יצטרכו לשלם את דמי הביטוח.
לחששות של חבר-הכנסת שמעוני אין מקום
ולו מסיבה אחת, שועדת מטירותים צריכה לאשר זאת. אם מתכוונים להוריד
מאנשים שאין להם, בשביל מה הסיפא אם כך? אני מניח שאלה שיש להם
רק את הגימלא, את כל דמי הביטוח ישלם המוסד לביטוח לאומי. יש גם
גימלאים שמנכים להם חלק. יש שלושה סוגים - כאלה שיכולים לשלם אליגא
דכולם, וכדי ליעל את הדבר וכדי להקל עליהם אנחנו גובים מהגימלא;
סוג שני שיכול לשלם רק חלק. לגבי אלה ייקבע שחלק מדמי הביטוח
ישולמו על ידי הביטוח הלאומי. סוג שלישי, אלה שמקבלים רק את הגימלא
והביטוח הלאומי ישלם עבורם.

היו"ר ח. גרוסמן:

את "כולם או מקצתם" נשים בסוף.
הכללים ייקבעו באישור הועדה.

- הישיבה ננעלה בשעה 14.00 -